USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, řízení o žalobě ze dne 18. 4. 2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2012, č. j. 30 A 46/2012 – 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 28. 6. 2012 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 26. 6. 2012 proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo rozhodnuto, že se věc sp. zn. 30 A 46/2012 postupuje Městskému soudu v Praze jako věcně a místně příslušnému.

[2] Jelikož stěžovatel nezaplatil při podání kasační stížnosti soudní poplatek ve smyslu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a nedoložil ani povinné zastoupení advokátem, byl vyzván usnesením ze dne 9. 7. 2012, č. j. 6 As 40/2012 - 5 k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a doložení plné moci udělené stěžovatelem advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 8. 8. 2012, ve kterém požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením ze dne 21. 8. 2012, č. j. 6 As 40/2012 - 16, byl zamítnut návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce. Stěžovatel byl tímto usnesením zároveň opakovaně vyzván k zaplacení soudního poplatku a doložení povinného zastoupení. Stěžovatel reagoval podáním ze dne 13. 9. 2012, ve kterém žádal prodloužení lhůty k doložení povinného zastoupení o tři měsíce a povolení splácení soudního poplatku ve splátkách.

[3] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u

soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[4] Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem přes opakované výzvy Nejvyššího správního soudu (usnesení dne 9. 7. 2012, č. j. 6 As 40/2012 - 5; usnesení ze dne ze dne 21. 8. 2012, č. j. 6 As 40/2012 - 16) odstraněn. Je třeba podotknout, že stěžovatel měl od doručení první z uvedených výzev Nejvyššího správního soudu (tj. ode dne 30. 7. 2012) na odstranění této vady téměř tři měsíce. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo nic jiného, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

[5] K podání ze dne 13. 9. 2012 Nejvyšší správní soud nemohl přihlédnout, protože tato žádost neobsahovala relevantní odůvodnění stran prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení vzhledem k tomu, že stěžovateli bylo již v červnu tohoto roku doručeno usnesení obsahující výzvu k doložení, zda splňuje podmínku podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel měl k iniciování řízení před Českou advokátní komorou časový prostor od 7. 9. 2012, kdy mu bylo doručeno usnesení ze dne 21. 8. 2012, č. j. 6 As 40/2012 - 16, o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení advokáta. Nejvyššímu správnímu soudu ke dni vyhlášení tohoto rozhodnutí nebylo stěžovatelem doloženo, že by požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta, resp. že by bylo Českou advokátní komorou o takovéto žádosti kladně rozhodnuto a že stěžovatel určenému advokátovi udělil plnou moc pro řízení o předmětné kasační stížnosti.

[6] Postup stěžovatele dožadující se prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení nelze považovat za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí za účelem prodloužení sporu – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23.

[7] Nejvyšší správní soud se nezabýval ani žádostí o rozložení úhrady soudního poplatku na splátky, neboť jak již bylo uvedeno, kasační stížnost se odmítá z jiného důvodu a samostatné rozhodování o soudním poplatku by tak postrádalo smysl.

[8] Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že postup stěžovatele je jednou z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí za účelem prodloužení sporu – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23.

[9] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. října 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu